

- 5) Ali je treba v luči člena 59 Dunajske konvencije o pogodbenem pravu Sporazum TRIPs o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (UL L 336 z dne 23. novembra 1994), ki je bil sklenjen v okviru Svetovne trgovinske organizacije (WTO) in je začel veljati dne 1. januarja 1996, torej po uveljavitvi Evropskega sporazuma iz leta 1993 (UL L 337/1994) razlagati tako, da se glede na to, da so podpisnice obeh sporazumov iste, njegove določbe o ureditvi homonimnih označb vin uporabljajo namesto določb iz Evropskega sporazuma iz leta 1993, kadar so le-te v neskladju?
- 6) Ali je treba člene 22 – 24 tretjega dela Priloge C Sporazuma o ustanovitvi svetovne trgovinske organizacije (WTO), ki vsebuje Sporazum TRIPs (UL L 336/1994) in ki je začel veljati 1. januarja 1996, glede na obstoj dveh homonimnih označb za vina, pridelana v dveh državah pogodbenicah Sporazuma TRIPs (tako v primeru, da gre za homonomijo pri dveh geografskih označbah, ki se uporabljata v obeh državah pogodbenicah Sporazuma, kot tudi če gre za geografsko označbo v eni državi pogodbenici ter homonimno poimenovanje vinske trte, ki je tradicionalno gojena v drugi državi pogodbenici) razlagati tako, da se lahko ti dve označbi uporabljata še naprej, če so ju njuni proizvajalci v preteklosti uporabljali bodisi v dobri veri bodisi najmanj deset let pred 15. aprilom 1994 (člen 24(4) TRIPs) in če vsaka označba natančno navaja državo ali regijo oziroma kraj porekla zaščitene vina, tako da le-to potrošnika ne zavaja?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemčija) z dne 5. maja 2004 v zadevi Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited in Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Zadeva C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf je s sklepom z dne 5. maja 2004 v zadevi Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited in Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Arbeitsgericht Düsseldorf predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali je pri nadzoru dejanskega obstoja prenosa podjetja v skladu s členom 1 Direktive 2001/23/ES ⁽¹⁾ - ne glede na vprašanje lastniških razmerij - v primeru ponovne oddaje naročila v okviru celostne presoje predpostavka za ugotovitev prenosa obratnih sredstev od prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila to, da se upravičencu obratna sredstva prepustijo v lastno pridobitno rabo? Ali je za pritrtilni odgovor glede prenosa obratnih sredstev zato potrebno, da se prevzemniku naročila prizna pooblastilo, da lahko o načinu uporabe obratnih sredstev odloči z lastnim pridobitnim namenom. Ali je zato treba razlikovati, ali prevzemnik naročila opravi storitev „na obratnih sredstvih naročnika“ ali „z obratnimi sredstvi naročnika“?
- 2) Če Sodišče na vprašanje pod 1) odgovori pritrtilno:
 - (a) Ali se obratna sredstva ne obravnavajo kot prepuščena v lastno pridobitno rabo, če jih je naročnik dal prevzemniku naročila le na razpolago, medtem ko servisiranje, vključno s povezanimi stroški, nosi naročnik?
 - (b) Ali gre v primeru za lastno pridobitno rabo prevzemnika naročila, če v okviru kontrole potnikov na letališču le - ta uporablja detektorje, ročne detektorje in naprave za rentgenski pregled, ki mu jih je dal naročnik na razpolago?

⁽¹⁾ UL L 82, str. 16.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena dne 4. junija 2004

(Zadeva C-235/04)

(2004/C 201/21)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. van Beek in G. Valero Jordana, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 4. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Španiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da ni določila zadostnega števila območij - bodisi po številu bodisi po površini - za varstvo vseh vrst ptic, ki so navedene v Prilogi I Direktive ter selitvenih vrst, ki niso navedene v omenjeni Prilogi I, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) in (2) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic (¹);

2. Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Člen 4(1) in (2) Direktive 79/409/EGS nalaga državam članicam posebno obveznost, da določijo območja, ki so „posebna območja varstva za ptice“ (POVP), za učinkovito ohranjanje vrst naštetih v Prilogi I navedene Direktive in drugih selitvenih vrst, ki se redno pojavljajo, katerih namen je zagotoviti njihovo preživetje in razmnoževanje na območju razširjenosti. Navedena obveznost se nanaša najmanj na območja, ki so najbolj primerna po številu in površini za ohranjanje zadevnih živalskih vrst, upoštevajoč pri tem potrebo po njihovem varstvu. Zadostno število POVP je mogoče določiti glede na postavljene cilje.

Države članice imajo pri določitvi območij, ki so najbolj primerna za potrebe iz člena 4 Direktive, določen manevrski prostor, vendar mora njihova ocena temeljiti izključno na orintoloških znanstvenih merilih. V primeru Španije je seznam območij, pomembnih za ptice (Important bird areas, IBA), ki ga je izdelala Sociedad Española de Ornitología leta 1998 (seznam SEO/Birdlife 98), ki je najbolj dokumentirana in natančna razpoložljiva referenca za opredelitev območij, ki so primerna za ohranjanje in še posebej preživetje in razmnoževanje pomembnih vrst. Navedeni seznam temelji na uravnoveženih orintoloških merilih iz katerih je mogoče razbrati, katera območja so najbolj primerna za ohranjanje vrst navedenih v Prilogi I in drugih selitvenih vrst in identificira prioriteta območja za ohranjanje ptic v Španiji.

Ob primerjavi podatkov iz seznama SEO/Birdlife 98 z POVP, ki jih je določila Kraljevina Španija, ki se nanaša na celotno ozemlje Španije kot tudi podrobnejše analize avtonomnih skupnosti je mogoče zaključiti, da sta število in površina območij, določenih kot POVP, manjša od tistega, ki je znanstveno ugotovljen kot najbolj primeren za zagotavljanje ustreznih zaščit ptic iz člena 4 Direktive.

⁽¹⁾ UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Cagliari (Italija) z dne 14. maja 2004 v zadevi Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA

(Zadeva C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari je s sklepom z dne 14. maja 2004 v zadevi Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 7. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale di Cagliari predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) „Ali določba člena 33 zakona št. 240/02 predstavlja državno pomoč v dobro SOTACARBO SpA, ki je v neskladju s členom 87 Pogodbe, in je poleg tega dodeljena protipravno, saj o njej Komisija ni bila obveščena v skladu s členom 88(3) Pogodbe?“
- 2) Ali je omenjen predpis v neskladju s členi 43, 44, 48, 49 in nasl. Pogodbe v zvezi s pravico do ustanavljanja in prostega pretoka storitev?“

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004

(Zadeva C-250/04)

(2004/C 201/23)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Georgios Zavvos in Michael Shotter, člana njene pravne službe, je dne 14. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela potrebnih zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov za uskladitev z Direktivo 2002/19/ES (¹) Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

— Helenski republiki naloži plačilo stroškov.